

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน พร้อมทั้งรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยขอเสนอสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุป

การนำเสนอสรุปผลการวิจัยการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ตามลำดับดังนี้

1. การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยภาพรวมผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) รองลงมาด้านการปฏิบัติงานตามแผน (Do) ด้านการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล (Check) และมีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน (Action)

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มระดับความคิดเห็นการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มต่างๆ ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงาน 16 ปี ขึ้นไป, 6-10 ปี และ 11-15 ปี ส่วนกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 1-5 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มระดับความคิดเห็นการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานอยู่ในขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มต่างๆ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน และพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานอยู่ในขนาดโรงเรียนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล (Check) มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่ากลุ่มที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง

4. ข้อเสนอแนะการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ผู้บริหารและครูผู้สอนเสนอแนะด้านการวางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรมีการประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจแก่ครู ผู้ปกครองในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร่วมกันวางแผนการจัดทำแผนกลยุทธ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และควรแต่งตั้งคณะกรรมการ ทีมงาน กำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจน ตามกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานตลอดปีการศึกษา ด้านการปฏิบัติงานตามแผน (Do) ควรมีการประชุมสัมมนาพัฒนาครู บุคลากรผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อย่างน้อยปีการศึกษาละครั้ง ควรทำงานร่วมกันเป็นทีม ทีมนำ ทีมทำ และทีมสนับสนุน ฝ่ายบริหารควรสนับสนุนการจัดทำสื่อ นวัตกรรม เอกสารต่างๆ ในการปฏิบัติงาน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ผู้เกี่ยวข้องร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล (Check) ควรมีการติดตามตรวจสอบและประเมินผลอย่างน้อยภาคเรียนหนึ่งครั้ง ครูที่รับผิดชอบควรมีการประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ฝ่าย

บริหารควรให้ขวัญกำลังใจในการทำงานมากขึ้น ด้านการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน (Action) ควรมีการจัดทำหลักฐาน สรุปผลการดำเนินงาน ควรนำปัญหาข้อบกพร่องที่ผ่านมา มาวิเคราะห์หาสาเหตุเพื่อนำมาปรับปรุง พัฒนา แก้ไขใช้ในการวางแผนต่อไป ควรมีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานแก่สาธารณชน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริง โดยมีการนำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงสนับสนุนหรือข้อขัดแย้ง ได้ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 สรุปจากผลการวิจัย พบว่า การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเป็นการตอบสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนานักเรียน สนับสนุนให้ผู้บริหารและครูมีเจตคติและรับผิดชอบ ดูแลทุกข์สุขอย่างใกล้ชิด และได้มีความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ส่งเสริมประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ชุมชนและผู้ชำนาญในสาขาต่างๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียนให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุขตามเป้าหมายที่วางไว้

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชวันันต์ มาร์ตวงค์ (2546: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยครั้งนี้ในภาพรวมและรายด้าน ยังพบรายละเอียดระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านต่างๆ ดังนี้

1) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) แม้ว่าภาพรวมของค่าเฉลี่ยจะมีผลอยู่ในระดับมาก แต่ในความแตกต่างรายข้อ พบว่า การวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 13 โรงเรียนของท่านมีการจัดทำแผนพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้ได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการเงินลูกเสือ ($\bar{x}=3.70$) อาจให้เหตุผลได้ว่า วางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้

เป็นปัญหาสำคัญในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญในการพัฒนาครูและผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย ทำให้การปฏิบัติขาดประสิทธิภาพ ครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการช่วยเหลือนักเรียน ต่างคนต่างทำ ขาดการประสานสัมพันธ์กัน

2) ด้านการปฏิบัติงานตามแผน (Do) แม้ว่าภาพรวมของค่าเฉลี่ยจะมีผลอยู่ในระดับมาก แต่ในความแตกต่างรายข้อ พบว่า การปฏิบัติงานตามแผน (Do) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อที่ 18 โรงเรียนของท่านมีการผลิตสื่อ นวัตกรรมให้การสนับสนุนกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x}=3.34$) และข้อ 17 โรงเรียนของท่านมีการจัดทำคู่มือครูในการปฏิบัติงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{x}=3.38$) อาจให้เหตุผลได้ว่า การปฏิบัติงานตามแผน (Do) ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้เป็นปัญหาสำคัญในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ซึ่งสถานศึกษายังขาดงบประมาณในการผลิตสื่อ นวัตกรรม และคู่มือครูในการสนับสนุนกระบวนการปฏิบัติงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3) ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล (Check) แม้ว่าภาพรวมของค่าเฉลี่ยจะมีผลอยู่ในระดับมาก แต่ในความแตกต่างรายข้อ พบว่า การติดตามตรวจสอบและประเมินผล (Check) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อที่ 27 โรงเรียนของท่านมีการประชุมครูในแต่ละระดับชั้น ประมาณสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ($\bar{x}=2.79$) ข้อ 29 โรงเรียนของท่านมีการสร้างขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่นการมอบรางวัลแก่ผู้ปฏิบัติงานดีเด่น ($\bar{x}=3.15$) และข้อ 28 โรงเรียนของท่านมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และประสานความร่วมมือของครูประจำชั้นในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{x}=3.33$) อาจให้เหตุผลได้ว่า การติดตามตรวจสอบและประเมินผล (Check) ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้เป็นปัญหาสำคัญในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ซึ่งการติดตามตรวจสอบและการประเมินผลไม่ได้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ครูมีภาระหน้าที่มาก การประชุมครูในแต่ละระดับชั้นมีน้อย สถานศึกษาขาดการสร้างขวัญกำลังใจแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ครูขาดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ต่างคนต่างทำหน้าที่ของตนเอง ขาดการประสานความร่วมมือของครูประจำชั้นในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4) ด้านการปรับปรุงและพัฒนา (Action) แม้ว่าภาพรวมของค่าเฉลี่ยจะมีผลอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในความแตกต่างรายข้อ พบว่า การปรับปรุงและพัฒนา (Action) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อที่ 45 โรงเรียนของท่านมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

ครูหัวหน้าระดับช่วงชั้นดีเด่น ($\bar{x}=2.99$) ข้อ 44 โรงเรียนของท่านมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาดีเด่น ($\bar{x}=3.17$) และข้อ 43 โรงเรียนของท่านมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{x}=3.27$) อาจให้เหตุผลได้ว่า การปรับปรุงและพัฒนา (Action) ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้เป็นปัญหาสำคัญในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ซึ่งฝ่ายบริหารสถานศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ ขาดการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้ปฏิบัติ ทำให้ครูขาดความกระตือรือร้นในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ได้ปรับปรุงและพัฒนาเท่าที่ควร

2. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน สรุปจากผลการวิจัยพบว่า การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่าตอบรับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 แตกต่างกัน อภิปรายผลได้ว่า ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนมีตำแหน่งต่างกันย่อมมีการถือปฏิบัติหน้าที่ต่างกันผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีหน้าที่และบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำผู้สั่งการ และต้องทำหน้าที่ด้านการบริหารการอำนวยความสะดวก การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน การสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดผลการดำเนินงานที่ดีมีประสิทธิภาพ ส่วนครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติกร จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านตำแหน่งส่งผลต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งพบว่าไม่ตอบรับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 แตกต่างกัน อภิปรายผลได้ว่า ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน ต่างก็นำหลักการบริหารระบบ

การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้เป็นแนวทางเดียวกัน จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านประสบการณ์การทำงานไม่ได้ส่งผลต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 แต่อย่างใด

ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมัคร ชันชุมพล (2548: 124) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ที่พบว่า สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานอยู่ในขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่าตอบรับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ผู้บริหาร โรงเรียน และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานอยู่ในขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 แตกต่างกัน” อภิปรายผลได้ว่า ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 มีการใช้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติการบริหารทางการศึกษาปฏิบัติเหมือนกันแต่ภาระกิจการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรียน จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านขนาดของโรงเรียนส่งผลต่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จารุวรรณ รัตนมาลี (2547: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ข้าราชการครู ในโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาด้านการส่งต่อนักเรียนมากกว่าข้าราชการครูมนโรงเรียนขนาดใหญ่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา อำเภอสิงหนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ผู้วิจัยนำเสนอ ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการวางแผนการปฏิบัติงาน (Plan) ควรมีการวางแผนฝึกอบรม การพัฒนาบุคลากรและครูผู้สอนให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะต่างๆ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ด้านการปฏิบัติงานตามแผน (Do) ควรมีจัดหาสื่อ นวัตกรรมให้การสนับสนุน กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูประจำชั้นและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.3 ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล (Check) ควรสนับสนุนให้มีคณะกรรมการการนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และควรมีการประชุมร่วมกันในการติดตามผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ สามารถนำผลไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาต่อไป

1.4 ด้านการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงาน (Action) ควรสนับสนุนให้มีการจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ และนำข้อมูลมาพัฒนาให้มีคุณภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความเหมาะสม